

بیانیه ۸ مارس

هیأت تحریریه «به پیش» - نشریه دانشجویی دانشگاه تهران

۸ مارس ۲۰۰۷ (۱۳۸۵)

<http://bepishmag.blogfa.com>

ما، مبارزان علیه وضع موجود، اکنون، که در اوان قرن بیست و یکم به سر می بریم، به خوبی به درک این مهم نائل آمده ایم که جامعه سرمایه داری، بدون شک غیر اخلاقی ترین و تباه ترین نظام در تمام طول تاریخ بشر است. جامعه ایست که با ستم طبقاتی، نسل کشی، ستم نژادی، و ستم جنسی عجین بوده و انسان را بی محابا قربانی سودجویی اقلیت ددمنش و متوحشی نموده است که جهان را به کارزاری برای بقاء و صحنه ارابه رانی خدایان نوین عصر سرمایه داری متاخر، یعنی ناتو، سازمان تجارت جهانی، شرکت های فراملیتی، بازار بورس جهانی، بانک های بین المللی، تراست ها و دولت های قدرتمند یکه تاز، بدل نموده است.

- جنبش رهایی بخش زنان به مثابه حلقه ای مهم، از زنجیره جنبش رهایی بخش انسان، اهمیت استراتژیک در افشای ریاکاری و شیادی های بورژوازی حاکم بر عهده دارد.

آنچه که مساله اساسی جنبش رهایی بخش زنان است، چیزی مگر به ساحت سیاست کشاندن ستم دیدگان مضاعف جامعه سرمایه داری نتواند بود و در این لسان، سیاست، جز به معنای در دست داشتن امر ساختمان اجتماع جدید نیست.

در نظام سرمایه داری کنونی، از یک سو قوانین موجود برابری زنان با مردان را نفی کرده و آن را تضمین می نماید و از سوی دیگر، بردگی خانگی، ستم بی حد و حصر و محدودیت های اجتماعی را با رنگ و لعاب های گونه گون بر زنان تحمیل می نماید و فقر، تبعیض و خشونت را علیه زنان بازتولید می نماید.

- هیچ جنبش بزرگ ستم دیدگان در تاریخ بشر بدون حضور زنان زحمت کش گام بلندی به پیش بر نداشته است. ستم دیده ترین ستم دیدگان، مهمترین بدنه جنبش رهایی بخش انسان ها هستند.

خواسته های جنبش بورژوازی زنان، قادر به تضمین حقوق کامل تمامی زنان نیست، زیرا تقلیل گرایی مبارزات این بخش از جنبش زنان به اصلاح یا تصویب قوانین جدید به گونه ای همه جانبه و

رادیکال قادر به ایجاد تغییر و تحول در مناسبات مرد محور و سرمایه محور موجود نیست، تضاد طبقاتی مانع از پیوند ناگسستنی زنان کارگر با جنبش بورژوازی زنان می شود و رهایی نهایی زنان، نمی تواند با مبارزه مشترک زنان همه طبقات در راه ایجاد اصلاحات نظام بورژوازی، و در جهت خواسته های جنبش بورژوازی زنان تحقق یابد، بنابراین، مبارزه مشترک زنان و مردان کارگر استثمار شده و اختصاراً، مبارزه طبقاتی اینان است که به لحاظ وجود شناختی یارای سخن راندن از رهایی زنان در امتداد آرمان رهایی انسان را دارد، اگرچه چنین چیزی موجبات آن را فراهم نمی آورد که زنان کارگر، از مبارزه علیه دشمن مشترک در جبهه های مختلف، مطلقاً امتناع ورزند، و در شرایط مشخص می توانند تاکتیک های مقتضی اوضاع و احوال را برگزیده و در یک جنبش واحد زنان پرچمدار تحقق آرمان های عمومی جنبش بوده و حداکثر خواست ها و مطالبات را پوشش داده و به سوی آینده گام بردارند. پیگیری عموم مطالبات دموکراتیک و مطالبات سوسیالیستی زنان در کنار هم، بر عهده جنبش رهایی بخش زنان که از ستم جنسی در طبقات و اقشار گونه گونه اجتماع به خوبی آگاه است و هم چنین به درک این مهم نائل آمده است که پیوستگی جنبش زنان، با جنبش های دیگر اجتماعی، به ویژه جنبش کارگری، استراتژیک ترین مسله جنبش است. جنبش دانشجویی، جنبش های ضد فقر و ضد جهانی سازی سرمایه، و جنبش زنان، متحدین جنبش طبقه کارگر در راستای تحقق آرمان رهایی انسانند. تنها در گرو مبارزات هم بسته پیسروترین بخش های هر جنبش اجتماعی است که بحران های ساختاری سرمایه پر رنگ تر گردیده و شکاف های درونی آن عمیق تر می گردد.

گرامی باد 8 مارس، روز جهانی زن